

Publicerad 2014-09-21 12:49 av lodjuret/seglare

Det mesta vi gör springer ur känslor, så i medvetenheten om det går det att framkalla känslor av olika slag och sedan uttrycka dem. Det går då som lekande lätt, som att runda alla motspelare och sedan bara sätta struten?

Något litet om konsten att arbeta

När jag säger att jag sällan ser någon i arbete då jag ser dem jobba, så beror det på att det ser alldeles för lätt ut, sysslan de har att utföra. Som att det

är så vant göra att själva utförandet ser ut som det kunde göras med ena handen på ryggen. Ungefär som när jag själv skriver. Jag har övat på det

så mycket att så fort jag sätter pennan till papperet det är som om pennan fått eget liv och själv skriver texterna. Ytterst sällan behöver jag anstränga

mig stort för att en text ska bli till. Om det tar emot att skriva så skriver jag oftast inte. Jag väntar istället tills jag mår bra och känner mig upplyft,

sprallig, glad och i stor lust att vara kreativ. Ofta nog kommer texter och idéer redan innan jag ens lyft pennan och när jag sedan börjar skriva så flyter

det på som vore jag en skrinnare på hyggligt plan is eller satt i sadeln och gav hästen fria tyglar. Ändå påstår en del människor att arbetet inte alls ska

gå lätt som en dans utan tvärtom det ska ta en smula emot och själva utmejslandet ska vara som ett slags lidande som måste

bekämpas och att stå ut med. Som att

springa genom eld och vatten och känna
sig övervinna alla som svårigheter. Och
det där betyder som mest att vi alla har
våra just egna sätt att närma oss arbetets

utförande. Som om ifall jaget inte hade
något att kämpa för och mot, segern inte
skulle vara lika god eller söt, så eftertraktad.

Det är på så sätt något högst personligt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten